

ת"פ 53948/11/14 - מדינת ישראל נגד בן פרל

בית משפט השלום בנתניה

08 דצמבר 2015

ת"פ 53948-11-14 מדינת ישראל נ'

פרל

בפני כב' השופטת הבכירה איטה נחמן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם בן פרל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו

הנאשם עצמו וב"כ עו"ד רן עטיה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, המייחס לו עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה על סעיפים 7(א) ו- 7(ג) רישא בפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").
 2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 19.11.14 בשעה 9:45 או בסמוך לכך, ברח' גרץ 13 בנתניה (להלן: "הבית"), החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של 771.95 גרם, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1.98 גרם. בהמשך לאמור, בסמוך לבית, חנה רכב מסוג מיצובישי (להלן: "הרכב") אשר בבעלות הנאשם, ובו החזיק הנאשם 9.8 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס.
 3. הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש. במסגרת אותו הסדר, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך הגשת תסקיר בעניינו, אשר לבקשת ההגנה יתייחס, בין היתר, לשאלת הרשעתו ואילו המאשימה הצהירה כי עמדתה היא למאסר, אך הצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת התסקיר.
 4. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר שירות המבחן ממנו עלה כי הנאשם, בן 30, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים, פעוט בן שנה ותינוק בן שבוע. הוא עובד כמוכר יהלומים וכן כשכיר בנגריה כפי האישורים שהציג בפני שירות המבחן.
- הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, התגייס לצבא ושירת חלקי למשך שנתיים, ממנו השתחרר על רקע החמרה במצבה הבריאותי של אמו שנפטרה בהיותו בן 23. לאחר שחרורו נסע לארה"ב לצורכי עבודה, שם התגורר במשך מספר שנים ועבד בעבודות שיווק שונות, בין היתר, מכירת יהלומים. לפני כחמש שנים הוא חזר לארץ והחל לעבוד בתחום היהלומים וכן כשכיר בנגריה.
- הנאשם נישא לראשונה בהיותו בן 21, התגרש כעבור ארבע שנים והתחתן בשנית בשנת 2011 עם

אם ילדיו.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי החל להשתמש בסמים בגיל 20, על רקע חברתי ובאופן מזדמן. לאחר פטירת אמו, השימוש בסמים הפך ליום-יומי, כמענה לקשייו הרגשיים ומסר כי לאחר מעצרו בתיק זה הפסיק לצרוך סמים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה משבר סביב מותה של אמו, אשר לא עובד והשלכותיו משפיעות עליו עד היום. להערכת שירות המבחן, חווית המעצר מהווה עבור הנאשם חוויה מטלטלת ומארגנת והחלה הפחתה מסוימת ברמת הסיכון להישנות מעורבותו בעבירות בתחום הסמים.

בתקופת הפיקוח על מעצרו, הופנה הנאשם על ידי שירות המבחן להשתלבות בטיפול ב"בית חוסן", היחידה לטיפול בסמים בנתניה. מדיווח עדכני שקיבל שירות המבחן מגורמי הטיפול, נמסר כי הנאשם התקבל ליחידה בתאריך 29.12.14, מאז הוא השתלב בטיפול ב"מרכז ערב", שלוש פעמים בשבוע, טיפול פרטני פעם בשבוע ובדיקות שתן אשר נמצאו נקיות משרידי סמים. עוד נמסר כי הנאשם משתף ומשתתף בטיפול הקבוצתי ומתמיד בהגעה, מסור ואחראי מאוד. בשיחות הפרטניות, הנאשם מעלה תכנים משמעותיים מעברו ומעלה קשיים עימם מתמודד היום. הצוות הטיפולי ממליץ על המשך טיפול ביחידתם.

בהתייחסות לעבירה דנן, הנאשם נטל אחיות מלאה בפני שירות המבחן וציין כי החזיק את הסמים לשימוש העצמי בלבד. הוא הביע חרטה על האופן בו נהג וציין כי מבין את חומרת מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומבין את הפסול בהתנהגותו ומאז ביצוע העבירה הוא עושה מאמצים לתפקוד תקין במישורים הזוגי, המשפחתי והתעסוקתי ללא שימוש בסמים. להערכת שירות המבחן יש בהמשך טיפולו ב"בית חוסן" בכדי להפחית הסיכון להישנות התנהגות דומה.

שירות המבחן סבור כי בעניינו של הנאשם יש להעדיף את הפן השיקומי ולהטיל עליו צו מבחן, במהלכו יעקוב אחר התקדמותו ב"בית חוסן" וכענישה קונקרטי וחינוכית, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ במסגרת של "המרכז לבטיחות בדרכים" בנתניה וזאת להיקף של 120 שעות. אשר להרשעת הנאשם, שירות המבחן התרשם כי יש בהרשעה כדי לגרום לפגיעה במסגרת התעסוקתית של הנאשם בתחום היהלומים, על כן, המליץ לבטל את הרשעתו.

5. ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, לערך החברתי בו פגע הנאשם ולכמות הגדולה של הסמים שנמצאה ברשותו שאינה קרובה אף לכמות של צריכה עצמית.

ב"כ המאשימה הפנתה לאסמכתאות רלוונטיות ועתרה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, משלא הוכחה פגיעה תעסוקתית קונקרטי. ציינה, כי המסמכים שהוצגו על ידי ההגנה מלמדים כי הנאשם עבד בתחום מכירת היהלומים בין השנים 2007-2011, בארצות הברית והוסיפה כי, ככל הנראה, הקשר בין הנאשם לבורסה ליהלומים ניתק לפני שנים, כשגישתה, כך גם ניתן ללמוד מרשימת הכניסות והיציאות של הנאשם מהארץ. נוכח אלו, גורסת ב"כ המאשימה כי נתונו של הנאשם אינם עולים עד כדי ביטול הרשעה.

לגישת ב"כ המאשימה מתחם העונש ההולם בגין העבירה דנן הינו מתחם של מאסר בפועל לתקופות לא קצרות.

ב"כ המאשימה הדגישה את ההתחשבות בשיקום שעבר הנאשם וכן את הודאתו, החרטה שהביע והפנמתו פסול מעשיו, על כן היא הסכימה לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בהשתת עונש של מאסר על תנאי, צו של"צ, צו מבחן וקנס.

6. ב"כ הנאשם, בטיעונו לעונש, הפנה לגילו הצעיר של הנאשם - נעדר העבר הפלילי, להודאתו בכתב האישום המתוקן, בהזדמנות הראשונה בחקירתו במשטרה, שיתוף הפעולה מצדו עם היחידה החוקרת,

למעצרו לראשונה בחיים, לשבוע ימים, בגין תיק זה וכן פנייתו לטיפול מתחילת הדרך ושילובו ב"בית חוסן" לאחר שחרורו מהמעצר.

הסנגור טען כי הרקע למעשי הנאשם הינו גירושיו מאשתו הראשונה ופטירת אמו בעקבות מחלת הסרטן, לאחר שתמך בה שנים רבות. הסנגור הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, בדמות המצב הבריאותי הקשה של אמו שהצריך עזיבתה את הארץ יחד עם אביו והשארתו עם אחיו, שלא מנעו ממנו לסיים 12 שנות לימוד עם בגרות ולהתגייס לצבא.

הסנגור הוסיף כי האירועים המתוארים לעיל, גרמו לדיכאון אצל הנאשם ולכך שהוא עובד במהלך היום ובערב הוא משתמש בסמים "על מנת לברוח".

עוד הפנה הסנגור לתקופת הטיפול שעבר הנאשם ב"בית חוסן", כ-11 חודשים בהם מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים. הדגיש את התסקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם, העדר הסתבכויות נוספות מטעמו וכן הצער והחרטה שהביע.

הסנגור עתר לבטל את הרשעת הנאשם והפנה להלכת "כתב" בעניין זה. לגישתו, מדובר בנאשם שהשתקם, תסקיר שירות המבחן בעניינו היה חיובי וזוהי הסתבכותו הראשונה והיחידה. באשר לחומרת העבירה, הסנגור ביקש לאבחן את מעשי הנאשם בשל סוג הסמים שנתפס ברשותו, ציין שוב את נסיבותיו האישיות של הנאשם שעמדו ברקע למעשיו, וטען כי מעשיו פגעו אך בו ולא באחרים.

ב"כ הנאשם הפנה לאסמכתאות נוספות (ע"פ 53046-02-14 ו-ע"פ 53504-01-11) שלגישתו מדובר במקרים חמורים יותר אך בתי המשפט ביטלו את הרשעות הנאשמים.

הסנגור ציין כי הנאשם סיים קורס בגיאונולוגיה בשנת 2007 (כעולה מענ/1), ועבד בשני משרדים עד שנת 2011, כשאחד מהמשרדים ממתין שהנאשם ישוב לעבודה בו. הסנגור הוסיף כי אכן הייתה הפסקה בעבודה בתחום היהלומים, במהלך הפסקה זו הנאשם התחתן, היה צעיר ותכנן את עתידו. אך כיום זהו המקצוע שלו ולא מקצוע אחר.

הוגש שאלון בעניין הכניסה לבורסה (ענ/2) והסנגור הפנה לשאלות המופיעות בו בכל הקשור להרשעה בפלילים.

הסנגור טען כי דו"ח הכניסות והיציאות של הנאשם לחו"ל אינו רלוונטי, משניתן לעבוד בתחום היהלומים גם מהארץ.

עוד הפנה הסנגור למאמרו של השופט אהרון ברק, "התסקיר וקצין המבחן למבוגרים".

נוכח כל אלו, עתר הסנגור לאמץ המלצת שירות המבחן ולבטל הרשעת הנאשם בדיון.

7. הנאשם, בדבריו האחרונים, מסר הנאשם תודתו כי ניתנה לו הזדמנות להשתקם, ציין כי הוא לא

התמודד בצורה הנכונה עם הדברים, הדחיק אותם, אך כיום הוא מתמודד איתם ומדבר עליהם. הוסיף כי הוא "זכה בעצמו מחדש", יש לו הרבה מה לתת ולעזור. לעניין עבודתו בתחום היהלומים, הנאשם מסר כי עבד בתחום בארה"ב במשך 3 שנים, שם חי וניהל משרד וצבר קשרים, ומשנת 2012 הוא עובד בתחום בארץ, יצר תכשיטים וקיבל מהבורסה סחורה על האמון שרכש באותה תקופה.

הנאשם ציין כי הוא שיתף את הממונים עליו באירוע דנן. הוא טען כי זהו התחום שהוא הכי אוהב וכי אינו מעוניין לשוב לסורו.

שאלת הרשעת הנאשם:

8. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצת שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי יש להותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

הכלל הוא, כי משעבר נאשם עבירה המיוחסת לו בכתב האישום, הוא יורשע וייענש כהוראת האינטרס הציבורי ולשם הגשמת מטרות הענישה.

בע"פ 2513/96 מ"י נ' שמש, פד"י נ (3) 682, נפסק כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להמנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת שוויון לפני החוק". (שם בעמ' 638)

בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י, פד"י נב (3) 337, נקבע כך:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל". (שם בעמ' 342)

וברע"פ 54/15 פלוני נ' מ"י, (מיום 27.1.15), חזר בית המשפט העליון והדגיש כי:

" בכל הנוגע לשאלה שעניינה הפגיעה בצרכי שיקומו של הנאשם, נקבע, כי אין מקום להסתפק ב"תרחיש תיאורטי", ויש להצביע על קיומו של נזק "מוחשי וקונקרטי" אשר צפוי לנאשם כתוצאה מעצם ההרשעה (רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל (4.3.2013); רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל (31.12.2012))."

בית המשפט משתמש בסמכותו שלא להרשיע נאשם בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה. התרשמתי כי נסיבות שכאלו אינן מתקיימות בענייניו של הנאשם שבפניי.

הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לשיקומו מעצם הרשעתו ואין די באפשרות פגיעה תעסוקתית עתידית. כמו כן, אין המדובר במי שייגדע מטה לחמו במידה ויורשע בדין, גם אם תעסוקתו בתחום היהלומים תוגבל בעקבות ההרשעה, הרי שהוא עובד למחייתו בעבודה נוספת בתחום הנגרות.

כמו כן, חומרת העבירה שביצע הנאשם, כמויות הסמים והסוגים השונים, אינם מאפשרים נקיטת גישה כה סלחנית עד כדי ביטול הרשעת הנאשם. עבירה מהסוג הזה שביצע הנאשם מחייבות ענישה מוחשית שאינה אפשרית ללא הרשעת הנאשם.

אציין כי מעיון בשאלון (ענ/2) עולה כי מלבד השאלה אודות הרשעת הנאשם ישנן שאלות בנושא חקירה ומעצר וגם בנוגע לשימוש בסמים. כך שאפשרות שלילת כניסתו של הנאשם לבורסה עלולה להתקיים גם אם לא יורשע בדין.

בחנתי את האסמכתאות שהפנה אליהן ב"כ הנאשם ושוכנעתי כי מדובר במקרים שנסיבותיהם שונות מהמקרה דנן, הן בבחינת נסיבות העושים וכן נסיבות ביצוע המעשים.

על כן, לא מצאתי כי הנאשם עומד בתנאים הקבועים בפסיקה לצורך ביטול הרשעתו.

דין

9. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע:

10. מעשה כגון זה שביצע הנאשם, פוגע בערכים חברתיים בדמות שמירה על בריאות ונפש הציבור בכללותו ונושא בצדו על דרך הכלל עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, נוכח הצורך להחמיר בענישת עבריינים המאפשרים פגיעה רחבה בכלל ובפרט. ויפים לעניינים זה הדברים שנקבעו בע"פ 4381/05 אבו זקיקה נ' מדינת מ"י (ניתן ביום 13.7.06), לאמור:

"חובה היא על בית-המשפט בימים אלו להילחם מלחמת חורמה בתופעה של החזקת סמים מסוכנים (ראו והשוו ע"פ 3759/03 יצחק תמיר ואח' נ' מדינת ישראל (טרם פורסם)). אשר לעבירות סחר או החזקה מסחרית של סם מסוכן מסוג הרואין כבר נקבע, כי יש למצות את הדין עם עבריינים אלה ובפרט כאשר מדובר בהחזקה של כמות סם כה גדולה. כך למשל נקבע בע"פ 1594/96 סאלח אלאדין בן חאלד עקול נ' מדינת ישראל (לא פורסם)".

מדיניות הענישה הנהוגה:

11. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם, מתחשבת במאבק הבלתי מתפשר של בתי המשפט בנגע הסמים. מדיניות זו מחייבת השתתפות עונשים חמורים על מי שפוגע במאבק בנגע זה. בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, השיתוף בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, זאת כמפורט להלן:

א. בת"פ (פ"ת) 38865-09-10 מ"י נ' יחיאל (מיום 31.1.12), הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב לעוון או פשע. הנאשם החזיק סם מסוג חשיש במשקל של 481 גרם, מחולק ל- 5 פלטות. הנאשם נדון ל- 4 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 5,000 ₪.

ב. בת"פ (ב"ש) 50987-05-13 מ"י נ' בראונשטיין (מיום 11.7.13), הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, כאשר מדובר ב- 83.5 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש. על הנאשם הוטלו 4 חודשי עבודות שירות.

ג. בת"פ (טב') 51933-05-12 מ"י נ' בוטבול (מיום 27.3.14), הורשע נאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי. הנאשם החזיק סם מסוג קנאבוס במשקל כולל של 254.66 גרם נטו. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, סובל ממצב רפואי קשה. נידון לחודשיים עבודות שירות ועונשים נלווים.

ד. בת"פ (רח') 49176-03-13 מ"י נ' בן שימול (מיום 3.3.14), הורשע נאשם בעבירת של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים. הנאשם החזיק בביתו בסם מסוג חשיש במשקל כולל של 26 גרם מחולק ל- 7 יחידות. מדובר בעבירה ישנה אשר בטעות לא צורפה לתיקים אחרים בגינם נשפט הנאשם בעבר. נידון למאסר על תנאי ועונשים נלווים.

12. **מכל המפורט, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, הינו החל ממאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.**

חריגה ממתחם העונש הראוי

13. סעיף 40ד(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם.

במקרה שבפניי מדובר בנאשם שהשתקם, שיתוף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, השתלב בטיפול ומסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים, כך שיש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם על ידי השתתפות

עונש צופה פני עתיד כעתירת המאשימה. אך אין בשיקולי שיקום אלו על מנת להביא לאימוץ המלצת שירות המבחן שאינה סבירה בנסיבות העניין.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

14. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:

התכנון שקדם לביצוע העבירה; הנאשם החזיק כמות גדול של סמים משלושה סוגים הן בביתו והן ברכבו. לא נטענו בפני נסיבות מיוחדות המצביעות על תכנון מיוחד מצד הנאשם.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; הינו עיקרי ובלעדי.

הנזקים של השימוש בסמים הינם פיזיים ונפשיים ופוגעים בשלום ובטחון החברה בכללותה ובפרט במשתמשים ובאנשים שבקרבתם.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; הינן מצוקותיו שפורטו לעיל, גישוריו ופטירת אמו, עמן התקשה להתמודד.

לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות הפלילית והיה יכול להימנע מהמעשה עליו הייתה לו שליטה מלאה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

15. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40א בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם.

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; מדובר בנאשם צעיר בן 30, נעדר עבר פלילי, אך העונש אליו עתרה המאשימה לא יפגע בנאשם או במשפחתו משמדובר בעונש שאינו מאסר בפועל אלא ענישה צופה פני עתיד.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; נטען על ידי ההגנה כי עלול להיגרם לנאשם נזק תעסוקתי מעצם הרשעתו.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, הוא פסע בדרכי שיקום ובסופו של יום נגמל מסמים וחזר למוטב.

שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, הוא הודה בחקירתו במשטרה וכן שיתף פעולה עם שירות המבחן.

נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; נסיבות אלו פורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן וכן על ידי ההגנה.

16. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים.

ב. צו של"צ - בהיקף של 120 שעות במרכז לבטיחות בדרכים בנתניה, בעבודות כלליות ובהדרכה, כפי התוכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.

ג. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צווי השל"צ והמבחן, ניתן יהיה להחזירו לביהמ"ש ולהוסיף על עונשו.
ד. קנס כספי בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם מתוך ההפקדה בתיק מ"ת 53971-11-14.

מוצגים - סמים יושמדו, שאר המוצגים יוחזרו לבעלים ובהעדרם יחולטו או יושמדו לפי החלטת קצין ממונה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן שידווח לבית המשפט בסיום צו השל"צ וצו המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ו, 08/12/2015 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת בכירה

הוקלדעלידיפהאטלן